

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 4Csp/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119255169
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:6119255169.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej X., proti žalovanému N. zaplatenie 4 231,49 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu zamietá.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodná žalobkyňa Poštová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, sa žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica (upomínacie konanie) tunajšiemu súdu dňa 13.11.2019 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 4 231,49 € (pozostávajúcej z istiny 3 531,63 €, vyčíslených zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania z istiny do zosplatenia úveru vo výške 451,74 €, vyčíslených zákonných úrokov z omeškania od zosplatenia úveru do poslednej úhrady žalovaného vo výške 190,47 € a poplatkov vo výške 57,65 €) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 531,63 € odo 16.5.2017 až do zaplatenia. V žalobe uviedla, že dňa 20.11.2015 uzatvorila v právnom postavení veriteľa a žalovaný v právnom postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému peňažné prostriedky v sume 5 000 €. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru ho pôvodná žalobkyňa upozornila na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na upozornenie nereagoval, dňa 15.6.2016 vyhlásila úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 1 435,67 €. Pôvodná žalobkyňa ešte pred podaním žaloby opätovne vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy, žalovaný však už ďalšiu úhradu nevykonal.

2. Súd uznesením zo dňa 21.5.2020 č.k. 4Csp/83/2019-108 pripustil, aby do konania namiesto pôvodnej žalobkyne vstúpila terajšia žalobkyňa.

3. Žaloba bola žalovanému doručená postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p. K podanej žalobe sa nevyjadril.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na termín 18.9.2020, na ktoré predvolal strany sporu. Žalovaný, ktorému bolo predvolanie doručené dňa 1.9.2020 s použitím fikcie doručenia, sa na pojednávanie nedostavil. So zreteľom na to, súd v zmysle § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXX uzavretej dňa 20.11.2015 medzi pôvodnou žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, súd zistil, že pôvodná žalobkyňa

poskytla žalovanému úver vo výške 5 000 €, splatný v 108 mesačných splátkach s výškou mesačnej splátky 94 €, s poistením 100 €, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná 15.12.2015 a dátum konečnej splatnosti úveru bol 15.11.2024, pri výške úrokovej sadzby 17,90 % ročne, pri RPMN 19,50 %, priemernej RPMN 10,97 % a celkovej čiastke, ktorú má klient splatiť 9 961,88 €.

6. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.2.2019 vyplýva, že žalovaný čerpal úver vo výške 5 000 €. Riadne zaplatil len prvú splátku úveru vo výške 100 € splatnú 15.12.2015. Po zosplatnení úveru zaplatil ešte ďalších 1 435,67 €, celkovo teda sumu 1 535,67 €.

7. Z písomností pôvodnej žalobkyne zo dňa 20.5.2016 označenej ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ vyplýva, že pôvodná žalobkyňa vyzvala žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru v lehote 15 dní od doručenia výzvy s upozornením, že ak v stanovenej lehote žalovaný dlžnú sumu neuhradí, bude v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný.

8. Z písomnosti pôvodnej žalobkyne zo dňa 15.6.2016 označenej ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ vyplýva, že pôvodná žalobkyňa z dôvodu nedodržania dohodnutých zmluvných podmienok žalovaným vyhlásila k 15.6.2016 predčasnú splatnosť úveru pozostávajúceho z dlžnej istiny 4 967,30 €, úroku 451,74 €, poplatkov za upomienky 39,65 € a poistného 18 €. Zároveň ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Uvedená zásielka adresovaná žalovanému bola dňa 9.7.2016 poštou pôvodnej žalobkyne vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote.

9. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní v reakcii na predbežné právne posúdenie súdom, v súvislosti s premlčaním uplatneného nároku uviedla, že neuplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dňa 15.6.2016 bol dlžník v omeškaní čas dlhší ako 3 mesiace s plnením splátok. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala. V prejednávanom prípade splátky splatnej 15.5.2016. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti tak začala v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti (odo dňa 16.5.2016) a uplynula by najskôr dňa 16.5.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná 27.3.2019, tak žalobkyňa má za to, že svoj nárok uplatnila na súde pred uplynutím premlčacej doby.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 2 písm. a/ a b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi pôvodnou žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže pôvodná žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Zákom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa zmenil Občiansky zákonník tak, že za § 54 sa vložil nový § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel“. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879 v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018.

24. Z dôvodovej správy vyplýva, že cieľom novely je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Úprava je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení

neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy bolo vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Navrhovaná právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

25. V danom prípade bol návrh na vydanie platobného rozkazu podaný na Okresný súd Banská Bystrica (upomínacie konanie) dňa 25.3.2019, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané.

26. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, z ktorého dôvodu pôvodná žalobkyňa v zmysle ustanovenia § 565 v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka úver predčasne zosplatnila.

27. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným (splatným) celý dlh stanovuje Občiansky zákoník v § 103 druhej vete, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. Podľa spomínaného ustanovenia platí, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený (súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/233/2016 a sp. zn. 6Co/77/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/158/2017, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/427/2016, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/31/2019 a sp. zn. 16Co/152/2018).

28. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať od spotrebiteľa zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Vzhľadom na túto osobitnú podmienku predčasného zosplatnenia pohľadávky má súd za to, že § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej veriteľ môže právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, sa v prípade spotrebiteľských zmlúv neaplikuje. Pokiaľ totiž zákonodarca vyžaduje od veriteľa, aby predčasnú splatnosť zvyšku dlhu vyvolal najskôr po uplynutí 3-mesačnej lehoty počítanej od splatnosti niektorej splátky, je vylúčené, aby tento úkon mohol stihnúť vykonať do splatnosti nasledujúcej splátky. Súd v tomto smere podporne poukazuje na názor Petra Vojčíka a kol.: Občiansky zákoník, stručný komentár, IURAEDITION spol. s r. o, Bratislava, rok 2010, str. 202: „Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky v § 53 ods. 8“ (v súčasnej dobe § 53 ods. 9 - poznámka súdu).

29. V danom prípade žalovaný zaplatil riadne len prvú splátku splatnú 15.12.2015, ďalšie splátky splatné 15.1.2016, 15.2.2016, 15.3.2016, 15.4.2016 a 15.5.2016 už nezaplatil. Pôvodná žalobkyňa listom zo dňa 20.5.2016 upozornila žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka. Následne, listom zo dňa 15.6.2016 pôvodná žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 15.6.2016. Z uvedeného je zrejmé, že najneskoršou splátkou, pre nezaplatenie ktorej mohol byť úver k uvedenému dátumu zosplatnený, bola splátka splatná 15.2.2016, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania 16.2.2016, pričom trojmesačná lehota omeškania uplynula 16.5.2016. Práve táto splátka bola teda splátkou, od splatnosti ktorej v danej veci začala v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka plynúť zákonná trojročná premlčacia doba. Posledný deň premlčacej doby tak pripadol na 15.2.2019 (piatok - pracovný deň). Pokiaľ teda žalobkyňa podala návrh na vydanie platobného rozkazu na súde až 25.3.2019, urobila tak zjavne po uplynutí premlčacej doby.

30. Na základe vyššie uvedeného, s poukazom na účel navrhovanej zmeny Občianskeho zákonníka v súlade s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka, súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je možné v súdnom konaní priznať.

31. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Žalovaný síce mal vo veci úspech v plnom rozsahu, v konaní mu však žiadne trovy nevznikli, preto mu súd nárok na ich náhradu nepriznal (viď R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).